

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-52/2064

Ankara

3 / 5 / 2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

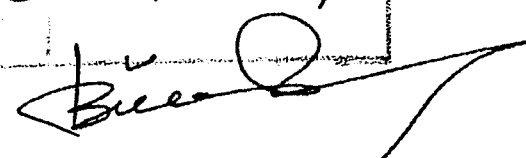
Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 1/3/2004 tarihinde kararlaştırılan "Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

TARIM	- Adalet
ORMAN	- Plan ve Bütçe
KÖYİŞLERİ	Tarım, Orman ve Köyişleri
6.5.2004-1/803	
J. 15/3.	
	

GENEL GEREKÇE

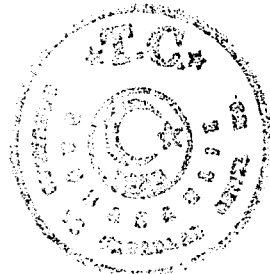
VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı ve yıllık programlarda "Kamudan bağımsız bir yapıda üreticilere üretimden pazarlamaya kadar olan safhalarda hizmet vermek üzere, kar amacı gütmeyen organizasyonlar oluşturmaya yönelik bir Üretici Birlikleri Kanunu çıkarılacaktır. Örgütlü çiftçi kesiminin desteklenmesi ve bu yönde teşvik önlemlerinin uygulamaya geçirilmesi sağlanacaktır. Söz konusu örgütlerde denetimin özerkleştirilmesi yönünde düzenlemeler yapılacaktır." hükmü yer almaktadır.

Ülkemizde tarımsal işletmelerin küçük ve dağınık olması, söz konusu işletmelerin girdi, finansman, teknoloji, bilgi ve pazarlara erişimlerinin yeterli olmaması, pazarlama kanallarında aracı kademelerin çok sayıda olması, üreticilerin iç ve dış piyasalara yönelik ürün taleplerini ve fiyatları yeterince takip edememeleri gibi nedenlerle, arzın bazı ürünlerde yüksek, bazı ürünlerde ise düşük seviyelerde gerçekleşmesi sonucunda arz ve talep dengesinin kurulamaması, fiyatlarda ve üretici gelirlerinde istikrarın sağlanamaması gibi olumsuz durumlarla karşılaşmaktadır.

Üreticilere kredi ve girdi temini ile muhtelif hizmetler götürmek ve üretilen ürünleri pazarlayabilmek amacıyla tarım kredi kooperatifleri, tarım satış kooperatifleri ve birlikleri, tarımsal amaçlı diğer kooperatifler, sulama birlikleri, hayvan yetiştirici birlikleri, makine kullanım birlikleri, zirai mücadele birlikleri, köye hizmet götürme birlikleri, süt birlikleri gibi değişik kanunlarla kurulmuş, değişik bakanlık ve kuruluşlar tarafından yönlendirilen örgütler hizmetlerin hedef kitleye ulaştırılmasında dağınıklığa, yetki karmaşasına ve kaynak israfına yol açmaktadır. Bunun yanında, var olan örgütlenme düzeyi istenen düzeyde gerçekleşmemiş olup, üretici örgütlenmesi üretimden pazarlamaya kadar her aşamada yetersiz kalmıştır.

Gelişmiş ülke modellerinin birçoğunda olduğu gibi örgütlenmenin ziraat odaları, kooperatifler ve üretici birlikleri şeklinde teşekkül etmesi gerekmektedir. Bu üç örgütün birbirine alternatif veya rakip olarak değil, aksine birbirini tamamlayıcı nitelikte olması gerekmektedir. Üretici birliklerinin, daha çok dernek statüsüne yakın bir yapı içerisinde ürün, ürün grubu ve konu bazında, kamudan bağımsız, üreticilerin kendi inisiyatifinde kurulan ve faaliyetlerini yürüten, bağımsız denetim kuruluşlarınca denetimleri yapılan, yönetimlerinde profesyonel kadrolar istihdam edebilen bir organizasyon biçimi olarak ülke tarımı ve üreticiler için önemli işlevler üstleneceği beklenmektedir.

Tasarı, ülkemizde küçük ölçekli ve aile işletmesi şeklinde faaliyet gösteren üreticilerin daha büyük ölçeklerde faaliyetlerini yürütmesi; üretimden pazarlamaya kadar olan safhalarda verim, gelir ve maliyetler açısından avantajlı bir konuma getirilmesi ile Devletin üretici kitleye yönelik politika ve uygulamaları daha kolay ve etkin olarak yerine getirmesinin sağlanması amacıyla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddenin birinci fıkrasında Kanunun amacı belirtilmiştir.

Ülkemizdeki tarımsal ürün pazarlarındaki düzensizliklerden dolayı, üretici kendi ürününü pazara taşıyamamakta ve ürününü işleyiciye veya pazara götüren aracıya satmaktadır. Bunun sonucunda, fiyatlar arz ve talep dengesi yerine aracılar tarafından belirlenmektedir. Gelişmiş ülkelerde de görüldüğü üzere, tarımsal ürün pazarları özel öneme sahiptir ve düzenlenmesinde üreticinin kendisi, ürün bazında örgütlenerek rol oynamıştır. Ülkemizdeki yasal düzenlemeler ise, ürün ve konu bazında örgütlenmede çeşitli sıkıntıları beraberinde getirmekte ve bu örgütlenmelerden istenen verim alınamamaktadır. Üretim planlamasını da bugüne kadar yapılmadığı ülkemizde, arz-talep dengesi korunamamış ve bu da fiyat istikrarsızlığına neden olmuştur. Kanun ile öngörülen örgütlenme modeli ile tarımsal pazarlara düzen getirilerek, üreticilerin ekonomik hakları korunmuş olacaktır. Bunun sonucunda sosyal dayanışma bilinci gelişecek ve üretici, bu konuda en az aracılar ve işleyiciler kadar söz sahibi olabilecektir. Ancak bu şekilde, ülkemiz dünya standartlarında üretim yaparak, dünya pazarlarında rekabet edebilme şansı elde edilebilecektir.

Maddenin ikinci fıkrası ile Kanunun kapsamı belirtilmiştir.

Madde 2- Madde ile Kanunda geçen bazı ifadelerin tanımları yapılmıştır.

Madde 3- Mevzuatımızda bazı ürünler için tarım satış kooperatifleri ve birlikleri adı altında çeşitli örgütler mevcuttur. Buna rağmen pek çok üründe, ürün bazında örgütlenme yoktur. Konu bazında ise Türkiye Ziraat Odaları Birliği kurulmuştur. Ancak, ürün bazlı ıslah çalışmaları veya bir üreticilik koluna yönelik yayım faaliyetleri gibi konularda, hizmete yönelik bir örgütlenme bulunmamaktadır. Günümüze kadar kurulmuş olan bazı ürün veya konu bazlı örgütlerin de kanuni dayanakları bulunmamakta veya yetersiz kalmakta, bu örgütler tabi oldukları kanunlarla, etkin çalışmamakta ve yararları sınırlı kalmaktadır.

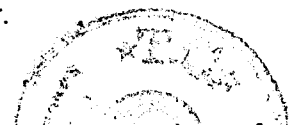
Madde ile, ülkemizdeki üreticilere daha etkin hizmet götürülebilmesi ve üretim bilincinin daha sağlam bilimsel temellere oturtulması amacıyla, tarımsal üreticilerin ürün, ürün grubu ve konu bazında örgütlenebilmesi öngörülmüştür.

Madde 4- Madde ile birliklerde asgari kurucu sayısı belirlenmemiş, kurucu sayısının, ürün, ürün grubu ve konu dikkate alınarak, üretim kapasitelerine göre Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği öngörülmüş, birliklerin kuruluş işlemlerine ilişkin prosedür düzenlenmiştir.

Madde 5- Madde ile tarımsal üretici birliklerinin görevleri düzenlenmiştir.

Ayrıca, madde ile yönetim kurulunun yürütme ile ilgili yetkilerini profesyonel kadrolara devredebilmesine olanak tanınmış, bununla birlikte, yönetim kurulunun sorumluluğunun ortadan kalkmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 6- Madde ile; üreticilerin kendileri ile ilgili birliklere üyelikleri, yönetim kurullarının misiyatiline bırakılmayarak gerekli şartları taşıyan her üreticinin üyeliğe müracaatı kolaylaştırılmıştır. Mevcut örgütlenmelerden farklı olarak, her üye için aynı miktarda aidat belirlenmesi yerine, Bakanlığın çıkaracağı yönetmelik ile belirlenecek olan çeşitli kriterlere göre derecelendirilmiş aidat tarifesi öngörülmüştür.

Madde 7- Madde ile üyelikten çıkmak isteyen üreticilerin en az bir yıl önceden yönetim kuruluna bilgi vermeleri zorunluluğu getirilmiştir. Böylece birliğin faaliyetlerinin aksamaması için üreticilerin üyelikleri sırasında taahhüt ettikleri yükümlülüklerini o yıl için yerine getirmeleri amaçlanmıştır.

Üyelikten çıkma, çıkarılma ve üyeliğin düşmesi ile ilgili sürecin birlik tüzüğü ile belirleneceği öngörülmektedir. Ancak, birliğin amacına yönelik olarak üyelik şartlarını yitiren üreticilerin üyeliği, bir karara gerek kalmadan kendiliğinden düşecektir. Burada amaçlanan, birliğin karar alma organında yer alan ve üyelik şartlarını yitiren üyelerin karar alma sürecinde yer almamasını sağlamaktır. Bununla birlikte, aidat yükümlülüklerini yerine getirmeyen üreticilerin üyelikten çıkarılması söz konusu olmayıp, bunların üyeliğinin kendiliğinden düşmesi hükme bağlanmıştır.

Madde 8- Madde ile birliklerin organlarının genel kurul, yönetim kurulu ve denetleme kurulu olduğu öngörülmüştür.

Madde 9- Madde ile, birlik gelirleri ile ilgili kaynaklar geniş tutulmuştur. Birliklerin elde ettikleri gelirlerin tamamını üyelerin lehine yapacağı faaliyetlerde kullanmaları, altyapılarını ve hizmetlerini güçlendirmek için üyelerine gelirlerinden pay dağıtmamaları öngörülmüştür. Ayrıca madde ile birliklerin üst örgütlerine gelirlerinden ayıracakları payların birlik tüzüğü ile belirleneceği belirtilmiştir.

Madde 10- Madde ile birliklerin temel giderleri belirlenmiş ve birliklerin kurulma amaçlarına aykırı olmayacak ve üyelerinin hak ve menfaatlerini en iyi şekilde koruyacak biçimde gider yapabilmesine imkan tanınmıştır.

Madde 11- Madde ile birliklerin bölge ve merkez birlikleri olarak üst örgütler kurabileceği öngörülmüştür.

Madde 12- Madde ile Bakanlığın birliklere ilişkin görev ve yetkileri belirlenmiştir.

Madde 13- Madde ile, birlikler ve üst örgütlerinin paraları ile para hükmündeki evrak, senet ve sair malları aleyhine suç işleyen; bilanço, zabıtname, rapor ve diğer her çeşit kağıt ve defterler üzerinde suç mahiyetinde değişiklik yapan veya bunları kasten yok edenler ile birlik personeli hakkında Devlet memurları hakkındaki cezalar uygulanacağı hükme bağlanarak, caydırıcılığın sağlanması öngörülmüştür.

Madde 14- Madde ile; gönüllülük esasına göre kurulan birliklerin iç denetimlerinin, kendi bünyeleri içinde genel kurullarınca oluşturulan denetleme kurulunca yapılacağı veya denetleme kurullarının talebi doğrultusunda bağımsız denetleme kuruluşlarına da yaptırılabilmesi öngörülmüştür. Ayrıca birliklerin dış denetiminin valiliklerce gerçekleştirileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 15- Madde ile, Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 2908 sayılı Dernekler Kanunu ile 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümlerine başvurulacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 16- Madde ile birliklerin ve üst örgütlerinin kuracakları iktisadi işletmeler dışında gelir ve kurumlar vergisinden muaf olacağı hüküm altına alınmıştır.

Madde 17- Madde ile çıkarılması öngörülen yönetmeliklerle ilgili düzenleme yapılmıştır.

Geçici madde 1- Ülkemizde çeşitli kanunlara atıf yapılarak, tam bir yasal dayanağa sahip olmadan kurulan örgütler vardır. Söz konusu örgütlerin tabi oldukları kanunlardan dolayı etkin çalışamamaları nedeniyle sıkıntıya düştükleri görülmektedir. Madde ile bu tip örgütlerin sadece yönetmelik ve tüzük değişiklikleriyle bu Kanuna tabi olarak, etkin bir şekilde hizmet edebilmelerine olanak sağlanmaktadır.

Madde 18- Yürürlük maddesidir.

Madde 19- Yürütme maddesidir.

TARIMSAL ÜRETİCİ BİRLİKLERİ KANUNU TASARISI

Amac ve kapsam

Madde 1- Bu Kanunun amacı; tarımsal üretimin kalite ve miktar açısından talebe göre düzenlenmesini, üreticilerin ekonomik ve sosyal haklarının korunmasını, üretici fiyatlarında istikrarın sağlanmasını, üretim maliyetinin azaltılmasını ve üyelerin ürettikleri ürünlerin ulusal ve uluslararası düzeyde pazarlama gücünün yükseltilmesi amacıyla ürün grubu veya konu bazında tarımsal amaçlı üretici birliklerinin kurulmasını sağlamaktır.

Bu Kanun, tarımsal üretici birliklerinin kurulması, işleyişi, görevleri, yönetimi, denetimi ve desteklenmesine ilişkin hükümleri kapsar.

Tanımlar

Madde 2- Bu Kanunda geçen;

a) Bakanlık: Tarım ve Köyişleri Bakanlığını,

b) Tarımsal üretici: Her türlü bitkisel ve hayvansal ürünler ile su ürünleri üretimini yapan gerçek ve tüzel kişileri,

c) Birlik: Tarımla ilgili ürün, ürün grubu veya konu bazında faaliyette bulunan tarımsal üreticilerin gönüllülük esasına dayalı olarak kurdukları, özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz tarımsal üretici birliklerini,

ifade eder.

Ürün, ürün grubu ve konu

Madde 3- Tarımsal üretici birlikleri her türlü bitkisel ve hayvansal ürünler ile su ürünleri konularında kurulabilir. Tarımsal üreticilerin oluşturacakları birliklerin, hangi ürün, ürün grubu veya konu bazında kurulacağı Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Tarımsal üretici birliklerinin kuruluşu ve tescili

Madde 4- Birlikler; ürün, ürün grubu ve konu dikkate alınarak, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle üretim kapasitelerine göre belirlenecek sayıda tarımsal üretici tarafından kurulur.

Birlik tüzüğü; gerçek kişilerde bizzat kendileri tarafından, tüzel kişilerde ise yetkili temsilcileri tarafından imzalanmış olması şarttır. Birliğin kuruluş bildirisi ve ekleri ile tüzüğü Bakanlıkça otuz gün içinde incelenir.

Kuruluş bildirisinde, birlik tüzüğünde ve kurucuların hukuki durumlarında mevzuata aykırılık veya noksanlık tespit edildiği takdirde, bunların giderilmesi geçici yönetim kurulundan yazı ile istenir. Bu yazının tebliğinden itibaren otuz gün içinde belirtilen noksanlıklar tamamlanmaz veya mevzuata aykırılık giderilmez ise Bakanlığın ihbarı üzerine Cumhuriyet savcılığı birliğin feshi için yetkili mahkemeye başvurur. Cumhuriyet savcılığı birliğin faaliyetlerini durdurulmasını da isteyebilir.

Görevleri

Madde 5- Birlikler, bu Kanunun amacı doğrultusunda üyelerine teknik destek sağlar, eğitim ve yayım hizmeti verir, pazar bilgisi toplar ve aktarır, girdi teminine yardımcı olur, üyelerinin üretimleri hakkında toplanan bilgiler ve pazar koşulları çerçevesinde üretim planlamasını yapar, üretilen ürünlerle ilgili ulusal ve uluslararası pazarlarda üyelerinin pazarlık gücünü artırıcı faaliyetlerde bulunur.

Birlikler, görevlerini yerine getirmek amacıyla istatistiki veri toplar, araştırma, ıslah çalışmaları ve ürün standartlarının denetimini yapar veya yaptırır.

Yönetim kurulu, genel kuruldan aldığı yürütme ile ilgili yetkilerini, sınırlarını açıkça belirtmek kaydıyla birliğin istihdam ettiği personele devredebilir. Yetki devri yönetim kurulunun sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

Birlikler faaliyetleri ile ilgili taşınır ve taşınmaz mal edinebilir.

Üyelik şartları

Madde 6- Tarımsal üreticiler, kendi faaliyet alanları ile ilgili birliğe üye olabilir. Üyelik için gerekli şartlar birlik tüzüğünde belirlenir. Üyelik için yapılacak yazılı müracaatta birlik tüzüğü ile üyelere verilen görevlerin yerine getirileceği taahhüt edilir.

Tüzel kişilerin, birliklere üyelik başvurusu için, kendi yetkili kurullarınca yetkilendirilmeleri gerekir.

Yönetim kurulu, üyelik şartlarını taşıyanların üyelik müracaatlarını kabul eder. Müracaat tarihinden itibaren bir ay içerisinde yönetim kurulunun karar vermemesi durumunda üyelik kabul edilmiş sayılır. Üyelik, giriş aidatının ödenmesi ile kazanılır.

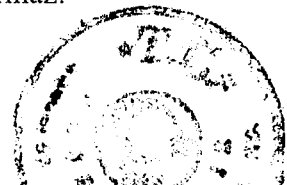
Gerçek ve tüzel kişi birlik üyeleri, birliğe kabul sırasında giriş aidatı ve her yıl için yıllık aidat ödemekle yükümlüdür. Giriş aidatı ile yıllık aidat, onaltı yaşından büyükler için uygulanan aylık asgari ücretin brüt tutarının yüzde onundan az, yarısından fazla olamaz. Giriş aidatının alındığı yıl için ayrıca yıllık aidat alınmaz. Giriş aidatı ve yıllık aidat miktarları, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirlenecek dereceler üzerinden ve tarifelere göre yönetim kurulunca belirlenir. Süresinde ödenmeyen aidatlar birlikçe kanuni faizi ile tahsil edilir.

Üyelikten çıkma, çıkarılma ve üyeliğin düşmesi

Madde 7- Birlik üyeleri, yönetim kuruluna en az bir yıl önceden bilgi vermek suretiyle üyenlikten kendi istekleri ile ayrılabilir. Üyelikten çıkmak isteyen üreticilerin bunu hangi durumlarda gerçekleştirebileceği birlik tüzüğünde yer alır.

Üyelikten çıkarılmaya, yönetim kurulunun teklifi üzerine genel kurulca karar verilir. Üyelikten çıkarılmayı gerektiren sebepler birlik tüzüğünde yer alır.

Birlik tüzüğünde öngörülen sürede yıllık aidat yükümlülüğünü yerine getirmeyen veya üyelik şartlarını yönetimin üyeliği kendiliğinden düşer. Üyeliğin düşmesi birlik tüzüğü veya diğer sebeplerle doğmuş yükümlülükleri ortadan kaldırmaz.

Birliğin organları

Madde 8- Birliğin organları; genel kurul, yönetim kurulu ve denetleme kuruludur.

Birliğin gelirleri

Madde 9- Birliğin gelirleri;

a) Üyelik aidatları,

b) Üyelerin ürün, girdi, mal ve hizmet satışlarından alınacak danışmanlık veya hizmet ücretleri ve bunlarla ilgili olarak genel kurul tarafından belirlenecek oranlardaki kesinti ve komisyonlar,

c) Yurt içinden sağlanan bağış, yardım ve krediler,

d) Yurt dışından sağlanan bağış ve yardımlar ile Bakanlık kanalı ile temin edilen krediler,

e) Taşınır ve taşınmaz mallardan elde edilen gelirler,

f) Yatırım, ortaklık ve işletme gelirleri,

g) Reklama, tanıtım ve yayın gelirleri,

h) Eğitim ve yayım gelirleri,

ile görevlerini yürütmeleri esnasında sağlayacağı diğer gelirlerden oluşur.

Birlikler, üyelerine gelirlerinden pay dağıtamazlar. Birliğin gelirlerinden, tarımsal üretici birlikleri üst örgütlerine ayrılacak paylar birlik tüzüğünde belirlenir.

Birliğin giderleri

Madde 10- Birliğin giderleri:

a) Kira giderleri,

b) Elektrik, su ve ısıtma giderleri,

c) Demirbaş malzeme alımı ile ilgili giderler,

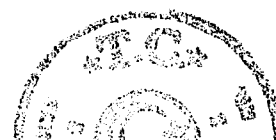
d) Kirasıye giderleri,

e) Personel istihdamı giderleri,

ile kurulma amaçlarına aykırı olmayacak ve üyelerinin hak ve menfaatlerini koruyacak biçimde yapılacak diğer giderlerden oluşur.

Üst örgütler

Madde 11- Birlikler, ürün ve ürün grubu bazında, bölge ve merkez birlikleri şeklinde üst örgütler oluşturabilirler.

Bu Kanunda birlik için düzenlenen hükümler, üst örgütler hakkında kıyasen uygulanır.

Üst örgütler; üyelerinin faaliyetlerini destekleyici hizmetlerde bulunur.

Bakanlığın görev ve yetkileri

Madde 12- Bakanlığın birliklerle ilgili görev ve yetkileri şunlardır;

a) Birlikleri uluslararası anlaşmalar, kalkınma plan ve programları çerçevesinde yönlendirmek,

b) Kuruluş ve faaliyetleri ile ilgili olarak Bakanlıkça yurt içi ve/veya yurt dışından sağlanan kredi, mali ve teknik yardımları, katkı, bağış, teşvik ve destekleri yönetmelik dahilinde kullanırmak, izlemek ve denetlemek,

c) Birlikler tarafından hazırlanan tüzükleri onaylamak.

Cezai takibat

Madde 13- Birlikler ve üst örgütlerinin paraları ile para hükmündeki evrak, senet ve sair malları aleyhine suç işleyen ve bilanço, zabıtname, rapor ve diğer her çeşit kağıt ve defterler üzerinde suç mahiyetinde değişiklik yapan veya bunları kasten yok eden organlara dahil üyeler ile personel hakkında Devlet memurları hakkındaki cezalar uygulanır.

Denetim

Madde 14- Birliklerin mali iç denetimleri, genel kurul toplantısı öncesi denetleme kurulu ve/veya bağımsız denetim kuruluşlarına yaptırılır ve denetimin sonuçları genel kurul öncesi üyelere dağıtılır.

Birliklerin kuruluş amaçları doğrultusunda faaliyet gösterip göstermedikleri valiliklerce denetlenir ve amaçları dışında faaliyet gösteren birlikler, hakkında gereği yapılmak üzere Cumhuriyet savcılıklarına bildirilir. Genel kurul toplantılarını izlemek üzere valilik tarafından bir temsilci bulundurulur.

Birliklerin dış denetimine ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından düzenlenir.

Uygulanacak diğer hükümler

Madde 15- Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 2908 sayılı Dernekler Kanunu ile 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

Muafiyet

Madde 16- İktisadi işletmeleri dışında, birlikler ve üst örgütleri gelir ve kurumlar vergisinden muafır.

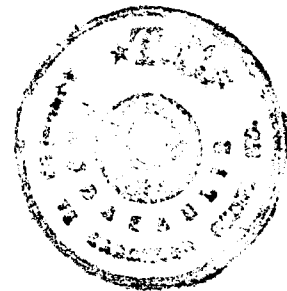
Yönetmelikler

Madde 17- Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Bakanlık tarafından hazırlanarak yürürlüğe konulur.

Geçici Madde 1- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kurulu bulunan tarımsal örgütlerden bu Kanun kapsamında faaliyet göstermek isteyenler genel kurulları tarafından ana sözleşme veya tüzüklerinin intibak işlemlerini yapmak kaydıyla bu Kanuna tabi olarak faaliyette bulunabilirler.

Birinci fıkrada belirtilen örgütlerin birlik statüsüne geçişlerinde uygulanacak usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

T/655

Yürürlük

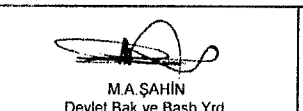
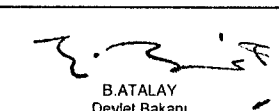
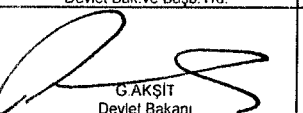
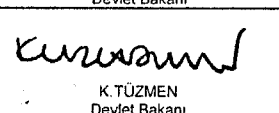
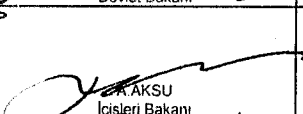
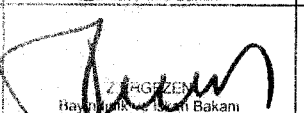
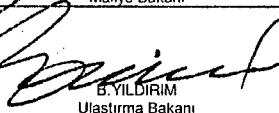
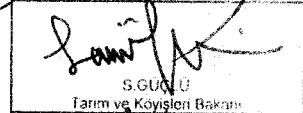
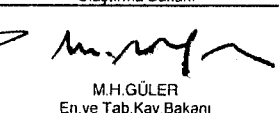
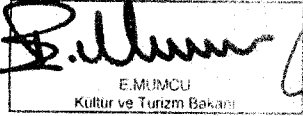
Madde 18 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 19 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 G. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M.V. GÖNÜL Milli Savunma Bakanı	 Z. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 Z. ERGÜDER Bayeri ve Kültür Bakanı	 R. AKDAĞ Bağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 S. GÜLLÜ Tarım ve Köyşleri Bakanı	 M. BAŞESGİÖĞLÜ Çalışma ve Sos. Guv. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M.H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Ümmi Bakanı		

Dosya No.

101-52

302